

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 1Tos/74/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4124010087
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 09. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ingrid Kišacová, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2024:4124010087.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ingrid Kišacovej, PhD. a členov senátu JUDr. Stanislava Libanta a JUDr. Štefana Hrvolu v trestnej veci odsúdeného A. B. pre trestný čin vraždy podľa § 219 odsek 1, odsek 2 písmeno b), písmeno j) Trestného zákona č. 140/1961 Zb. spolupáchateľstvom podľa § 9 odsek 2 Trestného zákona a iné, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Nitra zo dňa 12.07.2024, sp. zn. 37TNt/3/2024, na neverejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 28. augusta 2024 takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písmeno c) Trestného poriadku sťažnosť odsúdeného A. B., narodeného XX.XX.XXXX z a m i e t a, pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Okresný súd Nitra (ďalej len „súd I. stupňa“) podľa § 399 ods. 2 Tr. por. zamietol návrh odsúdeného A. B. na povolenie obnovy konania, ktoré skončilo rozsudkom Okresného súdu Nitra, sp. zn. 1T/90/2006 zo dňa 07.03.2007, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre sp. zn. 5To/24/2007 zo dňa 30.05.2007, pre trestný čin vraždy podľa § 219 ods. 1, ods. 2 písm. b) písm. j) Tr. zák. č. 140/1961 Zb. v znení neskorších predpisov v súbehu s trestným činom porušovania domovej slobody podľa § 238 ods. 1, ods. 3 Tr. zák. spolupáchateľstvom podľa § 9 ods. 2 Tr. zák., ako obzvlášť nebezpečný recidivista podľa § 41 ods. 1 Tr. zák., pretože nezistil podmienky obnovy konania podľa § 394 Tr. por.

V odôvodnení napadnutého uznesenia súd I. stupňa poukázal na návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania a návrhy na vykonanie dôkazov. Konštatoval, že odsúdený v pôvodnom konaní vedenom pod sp. zn. 1T/90/2006 na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení o jeho právach nežiadal o tlmočníka do maďarského jazyka. Vyhlásil, že slovenský jazyk ovláda a po porade s obhajcom urobil vyhlásenie, že je vinný zo spáchaného skutku. Súd vyhlásenie obžalovaného o vine prijal a dokazovanie v rozsahu v akom priznal spáchanie skutku nevykonával. Vyhlásením o vine sa odsúdený vzdal práva na vykonanie dokazovania kontradiktórnym spôsobom vo vzťahu k vine.

Súd I. stupňa na verejnom zasadnutí odmietol vykonať dôkazy navrhnuté obhajobou - vypočutie navrhovaných svedkov, nové vyšetrenia, nové znalecké dokazovanie na posúdenie duševného stavu odsúdeného, oboznámenie odborných článkov, pretože tieto nepovažoval za podstatné pre rozhodnutie o návrhu na povolenie obnovy konania a ako dôkaz boli nadbytočné. Pripomenul, že odsúdený sa domáhal povolenia obnovy konania vo výroku o vine i o treste z dôvodu, že v čase spáchania trestného činu bol nepríčetný, kde dôvodil tým, že od detstva mal problémy s hlavou a znalci mu nespravili patričné vyšetrenia. Toto jeho tvrdenie mali podporiť svojimi výpoveďami aj odsúdeným vymenovaní svedkovia. Mali sa vykonať nové vyšetrenia mozgu vrátane jeho kognitívnych funkcií, zabezpečiť komplexná zdravotná dokumentácia, oboznámiť odborný článok o patologickej ebriete a vykonať nové znalecké dokazovanie z odboru psychiatria. Konštatoval, že dôsledkom prijatia vyhlásenia o uznaní viny v zmysle § 257 ods. 8 Tr. por. je, že v otázke viny sa dokazovanie na hlavnom pojednávaní už nevykonáva. Pokiaľ sa po takomto postupe odsúdený

domáha obnovy konania vo výroku o vine, popiera tým slobodu, vážnosť, určitosť alebo zrozumiteľnosť prejavu svojej vlastnej vôle takto vyjadrenej v pôvodnom konaní. K tomuto vyhláseniu odsúdený pristúpil po porade s obhajcom a po tom, čo mu boli vysvetlené následky takéhoto vyhlásenia, k čomu odsúdený nepredložil žiadny spochybňujúci dôkaz.

Súd I. stupňa tiež pripomenul, že účelom obnovy konania ako mimoriadneho opravného prostriedku nie je revízia pôvodného trestného stíhania, ani verifikovanie pôvodne vykonaných dôkazov či spochybňovanie spôsobu, akým ich hodnotil súd v pôvodnom konaní. Tieto sú totiž nezvratné, nemožno ich meniť ani inak korigovať. Dôkazy, ktoré už boli vykonané v pôvodnom konaní nemožno opakovať. Obnova konania je mimoriadny opravný prostriedok, teda nejde o ďalší riadny opravný prostriedok, ako je to napríklad pri odvolaní. Akýkoľvek zásah do právoplatného a vykonateľného rozhodnutia súdu je prípustný iba vo výnimočných prípadoch. Skutočnosťou predtým neznámou sa rozumie objektívne existujúci jav, ktorý je v tej istej veci dôkazom a môže mať vplyv na zistenie skutkového stavu veci. Nové skutočnosti v konaní o návrhu na povolenie obnovy konania treba preukázať novými dôkazmi. Predtým neznámym dôkazom sa rozumie predovšetkým dôkaz, ktorý nebol vykonaný v pôvodnom konaní, ale aj dôkaz síce vykonaný v pôvodnom konaní, ale s novým obsahom. Za nové skutočnosti alebo dôkazy nemožno považovať také, ktoré možno zistiť z obsahu spisov, a to aj vtedy, keď sa súd s nimi v rozhodnutí nevysporiadal, alebo ich dokonca prehliadol, resp. sa mylí pri hodnotení. Účelom obnovy konania je odstrániť nedostatky v skutkových zisteniach niektorých právoplatných rozhodnutí v tých prípadoch, keď príčiny týchto nedostatkov vyšli najavo až po právoplatnosti pôvodného rozhodnutia. V konaní o návrhu na povolenie obnovy konania sa nepreskúmava správnosť pôvodného rozhodnutia súdu. Neskúma sa, či sa súd vysporiadal so všetkými skutočnosťami náležitým spôsobom a či je toto rozhodnutie zákonné a odôvodnené, keďže zákon presne definuje podmienky, za ktorých je možné obnovu konania, ktorá je prielomom do nezmeniteľnosti a záväznosti rozhodnutí vydaných v trestnom konaní, povoliť. Skúmanie, či nové skutočnosti alebo dôkazy sú tak kvalifikované, že sú spôsobilé samy o sebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné, než pôvodné právoplatné rozhodnutie, sa realizuje porovnaním doteraz vykonaných dôkazov a doterajšieho skutkového zistenia uvedeného vo výroku právoplatného rozhodnutia, s dôkaznou silou a významom novo tvrdených skutočností a novo navrhovaných dôkazov. Pre pozitívne rozhodnutie o návrhu na povolenie obnovy konania musí byť výsledkom tohto skúmania dôvodný predpoklad pre možnú zmenu pôvodného právoplatného rozhodnutia (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Urtos/6/2022 zo dňa 02.11.2022).

Súd I. stupňa po vykonanom dokazovaní nezistil žiadne nové skutočnosti ani dôkazy, ktoré by vyšli najavo dodatočne, teda neboli súdu skôr známe a ktoré by odôvodňovali povolenie obnovy konania. Odsúdený napadol pôvodné rozhodnutie z dôvodu, že v prípravnom konaní sa pre objektívne posúdenie jeho trestnej zodpovednosti vypracovali znalecké posudky, v ktorých neboli komplexne zohľadnené všetky údaje o jeho predchádzajúcom zdravotnom stave (údery resp. úrazy hlavy v mladosti, vplyv alkoholu na psychiku obzvlášť pri záchvatových stavoch) a nepoužili sa nové dostupné metódy vedeckého skúmania mozgu a kognitívnych funkcií mozgu. Po preskúmaní okolností a dôkazov, na ktoré odsúdený v návrhu na povolenie obnovy konania poukazoval, mal súd I. stupňa zato, že nie sú takými novými skutočnosťami ani novými dôkazmi, pri existencii ktorých by povolenie obnovy konania predmetnej trestnej veci prichádzalo do úvahy. Skutočnosti, na ktoré odsúdený poukázal, by v danom prípade teda nemohli odôvodniť iné rozhodnutie o vine, ale ani iné (pre neho priaznivejšie) rozhodnutie o treste.

Proti tomuto uzneseniu, ihneď po jeho vyhlásení na verejnom zasadnutí, podal sťažnosť odsúdený, prostredníctvom obhajcu. V jej písomných dôvodoch prostredníctvom obhajcu namietal, že výrok napadnutého uznesenia je v rozpore s odôvodnením. Neobsahuje náležité a presvedčivé odôvodnenie, ako to vyžaduje judikatúra najvyšších súdnych autorít v SR a ESLP. Vytýkal nepreskúmateľnosť dôvodov uznesenia a tým jeho nezákonnosť.

Uviedol, že súd I. stupňa de facto žiadne nové dokazovanie nevykonával, odmietol vykonať ním navrhnuté dôkazy – vypočutie svedkov, nové vyšetrenia, nové znalecké dokazovanie na posúdenie jeho duševného stavu, oboznámenie odborných článkov, pretože tieto nepovažoval za podstatné a potrebné. Nevysporiadal sa s jeho nosnou argumentáciou ohľadne existencie nových skutočností a dôkazov, že pred spáchaním skutku utrpel fyzickú traumu mozgu, v dôsledku ktorej po požití väčšieho množstva alkoholu sa zvykol dostať do takého stavu mysle, kedy si neuvedomoval, čo vlastne koná a či je to skutočné. Keďže súd odmietol vykonať ním navrhnuté dôkazy, vyvodzuje z toho záver, že mal

preukázané, že utrpel fyzickú traumu, ktorá v kombinácii s alkoholovou intoleranciou zapríčinila jeho nepríčetnosť, pretože inak by nepristúpil k zamietnutiu jeho návrhov.

Ďalej dôvodil tým, že predložil odborný článok C. D. A. s názvom „komplikovaná a patologická ebrieta a ako ich rozoznať, publikovaný v roku XXXX, podľa ktorého komplikovaná patologická ebrieta je psychiatrická diagnóza, ktorá má vplyv na ovládacie a rozpoznávacie schopnosti jedinca, čo je vedecká kategória, od posúdenia ktorej závisí danosť okolnosti vylučujúcej jeho trestnú zodpovednosť, označil dôkaz na čl. 570, z ktorého vyplýva, že podkladom pre vypracovanie posudku č. XXX/XXXX nebola jeho kompletná zdravotná dokumentácia, ani závery novej vyšetrovacej metódy magnetickej rezonancie jeho mozgu ani závery novej vedeckej metódy, ktorá vtedy nebola znalcom bežne dostupná, ale dnes sa automaticky používa – psychodiagnostické vyšetrenie kognitívnych funkcií, čo vo svetle nových, predtým neznámych skutočností o jeho úrazoch samo osebe zakladá dôvodné pochybnosti o správnosti záverov, nehovoriac o tom, že jeho vyšetrenie v pôvodnom konaní nebolo vykonané lege artis, bez použitia nových dostupných metód vedeckého skúmania a psychiatrického overovania vplyvu viacnásobných otrasov jeho mozgu najeho fyzické poškodenie a kognitívne schopnosti. Nové vedecké metódy MRI a MMSE s odstupom 19 rokov sú prelomové, spôsobilé dať nový a kvalitatívne iný obsah výsledkom znaleckého skúmania jeho duševného a zdravotného stavu. Do tohto konania poskytol svoje písomné vyjadrenie z XX.XX.XXXX, že si nepamätá, čo a prečo sa vtedy stalo a doposiaľ nevie, či je alebo nie je vinný. Ním navrhnuté dôkazy sú mohli mať závažný dopad na atribúty jeho vôle v zmysle absencie vážnosti pri vyhlásení o vine v zmysle absolútnej neplatnosti, ktoré skutočnosti neboli súdu skôr známe v pôvodnom konaní. Tiež navrhol, aby súd zabezpečil a vykonal archívne záznamy jeho boxerských zápasov a zdravotné záznamy o jeho úrazoch, ku ktorým súd I. stupňa opomenul zaujať procesný postoj a tým zaťažil svoje rozhodnutie vadou, ktorá zakladá jeho nezákonnosť.

Poukázal na iné znenie poučenia v zápisnici o verejnom zasadnutí a písomne vyhotovenom uznesení o odkladnom účinku opravného prostriedku. Namietal tiež, že súd nerozhodol o jeho návrhu v primeranej lehote od podania návrhu. Navrhol vykonať dôkazy – výsluchy C. D. A. k jeho odbornému článku, znalcov C. E. F. a C. G. H. ohľadne priebehu jeho vyšetrenia v roku XXXX, konfrontáciu vyššie uvedených znalkýň a znalca.

Navrhol, aby nadriadený súd podľa § 194 ods. 1 písm. a) Tr. por. zrušil napadnuté uznesenie a sám vo veci rozhodol tak, že jeho návrhu vyhovie, vrátane návrhu na prerušenie výkonu trestu odňatia slobody.

Pokiaľ ide o písomné odôvodnenie sťažnosti odsúdeným, toto bolo doručené nadriadenému súdu dňa 06.09.2024, teda po rozhodnutí o podanej sťažnosti na neverejnom zasadnutí dňa 03.09.2024, preto sa týmto nadriadený súd nemohol v čase rozhodovania zaoberať.

Prokurátorka sa po vyhlásení napadnutého uznesenia vzdala práva podať sťažnosť a k sťažnosti podanej odsúdeným sa do momentu konania neverejného zasadnutia nadriadeného súdu nevyjadřila.

Krajský súd v Nitre ako nadriadený orgán, na podklade riadne a včas podanej sťažnosti oprávnenou osobou – odsúdeným, v zmysle § 192 ods. 1 písm. a), b) Trestného poriadku preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia i konanie, ktoré mu predchádzalo a zistil, že podaná sťažnosť nie je dôvodná.

Nadriadený súd nezistil porušenie práv v konaní predchádzajúcom napadnutému rozhodnutiu, pretože odsúdený bol riadne a včas upovedomený o termíne verejného zasadnutia konaného na súde I. stupňa dňa 12.07.2024, na ktorom sa výslovne odmietol zúčastniť za stavu, že verejné zasadnutie konané dňa 21.06.2024 bolo zrušené z dôvodu nahlásenia bomby v súdnej budove. Verejné zasadnutie bolo vykonané v prítomnosti obhajcu a prokurátorky.

Z predloženého spisového materiálu vyplýva, že odsúdený A. B. bol v pôvodnom konaní odsúdený rozsudkom Okresného súdu Nitra, sp. zn. 1T/90/2006 zo dňa 07.03.2007, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre sp. zn. 5To/24/2007 zo dňa 30.05.2007, pre trestný čin vraždy podľa § 219 ods. 1, ods. 2 písm. b) písm. j) Tr. zák. č. 140/1961 Zb. v znení neskorších predpisov v súbehu s trestným činom porušovania domovej slobody podľa § 238 ods. 1, ods. 3 Tr. zák. spolupáchateľstvom podľa § 9 ods. 2 Tr. zák., ako obzvlášť nebezpečný recidivista podľa § 41 ods. 1 Tr. zák., za ktoré mu bol uložený podľa § 219 ods. 2 Tr. zák., s použitím § 35 ods. 1 Tr. zák., § 29 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. a § 42 ods. 1 Tr. zák. úhrnný výnimočný trest odňatia slobody v trvaní 20 rokov nepodmienečne. Na výkon trestu bolo podľa § 39a ods. 2 písm. c) Tr. zák. zaradený do III. nápravno-výchovnej skupiny.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. bola odsúdenému uložená povinnosť spoločne a nerozdielne s odsúdenými C. F. a ml. I. J. nahradiť poškodenému D. K. škodu vo výške XXXXX,- Sk.

Podľa § 394 ods. 1 Tr. por., obnova konania, ktoré skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli same osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Podľa § 394 ods. 5 Tr. por., obnova konania, ktoré sa skončilo niektorým zo spôsobov uvedených v predchádzajúcich odsekoch sa povolí aj vtedy, ak sa právoplatným rozsudkom zistí, že policajt alebo prokurátor, sudca alebo prísediaci v pôvodnom konaní porušením povinností spáchal trestný čin.

Nadriadený súd po preskúmaní predloženého spisového materiálu dospel k zhodnému názoru ako súd I. stupňa, že odsúdený nepredložil spolu s návrhom na povolenie obnovy konania žiadne také nové skutočnosti a ani dôkazy, ktoré by spolu so skutočnosťami a dôkazmi súdu už skôr známymi v pôvodnom konaní mohli odôvodniť nové rozhodnutie o vine tak, ako to má na mysli ustanovenie § 394 Tr. por. Len samotné predloženie odborného článku C. D. A. z roku XXXX zaoberajúceho sa komplikovanou patologickou ebriou samo osebe nepostačuje pre potvrdenie odsúdeným uvádzaných záverov. Odsúdený návrh na povolenie obnovy konania založil na novej doposiaľ neznámej skutočnosti, že pred skutkom, za ktorý bol v pôvodnom konaní právoplatne odsúdený, trpel záchvatmi (majú potvrdiť svedkovia A. L. a I. L.), pri športe – boxe dostal viac krát údery do hlavy, mal fyzické zmeny na mozgu, čo znalci nezistili, pričom znalci nemali jeho kompletnú zdravotnú dokumentáciu a v dôsledku požitia väčšieho množstva alkoholu pred skutkom si neuvedomoval, čo robí. Uvedené opieral o odborný článok C. D. A. z roku XXXX. Tiež uvádzal, že neboli vykonané vyšetrenia, ktoré sa už v súčasnosti bežne vykonávajú – MRI a MMSE, v pôvodnom konaní bol len povrchne vyšetrený. Žiadal späťne posúdiť jeho vyhlásenie o vine podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por., posúdiť možnosť prijatia jeho vyhlásenia súdom vzhľadom na jeho zdravotný a psychický stav v pôvodnom konaní.

Nadriadený súd k danému považuje za potrebné opätovne pripomenúť, že konanie o povolení obnovy konania je návrhový konaním, ktoré sa obmedzuje výlučne na zistenie, či vyšli najavo skutočnosti alebo dôkazy uvedené v hore citovanom zákonom ustanovení. Z hľadiska splnenia podmienok na povolenie obnovy konania nie je rozhodujúce, či o skutočnostiach alebo dôkazoch, ktoré sa v návrhu uplatňujú, vedel navrhovateľ, ale či tieto skutočnosti alebo dôkazy boli alebo neboli skôr známe súdu. Nové skutočnosti v konaní o návrhu na povolenie obnovy konania treba preukázať novými dôkazmi. Predtým neznámym dôkazom je predovšetkým dôkaz, ktorý nebol vykonaný v pôvodnom konaní ale aj dôkaz síce v pôvodnom konaní vykonaný, avšak s novým obsahom. Za nové skutočnosti alebo dôkazy nemožno považovať také, ktoré možno zistiť z obsahu spisov. Návrh na povolenie obnovy konania podaný odsúdeným je podľa názoru nadriadeného súdu založený na spochybňovaní skutočností a dôkazov vykonaných v pôvodnom konaní. Pokiaľ ide o článok C. D. A., tento bol publikovaný až v roku XXXX, trestné činy boli odsúdeným spáchané XX.XX.XXXX, pôvodné konanie bolo ukončené dňa XX.XX.XXXX.

Zo spisu Okresného súdu Nitra sp. zn. 1T/90/2006 okrem iného vyplýva, že odsúdený A. B. bol prítomný na hlavnom pojednávaní konanom XX.XX.XXXX, na ktorom obhajca po porade s odsúdeným uviedol, že odsúdenému bolo vysvetlené ustanovenie § 257 Tr. por., aké následky má vyhlásenie, tiež vyhlásenie jeho spolupáchatel'ov a po vysvetlení týchto právnych následkov odsúdený chce urobiť vyhlásenie v zmysle tohto ustanovenia. Následne odsúdený uviedol: „som vinný zo spáchania skutku, ktorý mi je kladený za vinu v obžalobe“. Súd I. stupňa konajúci v pôvodnom konaní uznesením podľa § 257 ods. 7 Tr. por. prijal vyhlásenie odsúdeného a vyhlásil, že dokazovanie ďalej vykonávať vzhľadom na priznanie všetkých troch obžalovaných nebude. Vykoná iba dôkazy súvisiace s výrokom o treste, náhrade škody a ochrannom opatrení.

Odsúdený už v prípravnom konaní, pri rozhodovaní o väzbe uviedol, že i keď má maďarskú národnosť, slovenský jazyk v potrebnej miere ovláda, preto tlmočníka nežiada. V rovnakom zmysle sa vyjadril aj pri úkonoch prípravného konania, napr. pri svojom výsluchu dňa XX.XX.XXXX v prítomnosti obhajcov.

Na hlavnom pojednávaní bol prítomný _____ i tlmočník zo slovenského jazyka do maďarského jazyka a naopak, pričom zo zápisnice o hlavnom pojednávaní nevyplývajú žiadne námietky odsúdeného týkajúce sa tlmočenia. Odsúdený nemal v pôvodnom súdnom konaní žiadne návrhy na doplnenie dokazovania. _____ Po vyhlásení rozsudku sa výslovne vzdal práva podať odvolanie a nesúhlasil s tým, aby v jeho prospech podali odvolanie jemu blízke osoby.

V pôvodnom konaní boli pribraté do konania znalkyne C. E. F. a C. G. H. z odboru zdravotníctvo a farmácia odvetvie psychiatria (liečba alkoholizmu a toxikománie, gerontopsychiatria), ktoré podali písomný znalecký posudok _____ č. XXX/XXXX, X/XXXX. Z tohto bolo už v pôvodnom konaní známe procesným stranám, vrátane odsúdeného a tiež súdu v pôvodnom konaní, z akých podkladov a skutočností znalkyne vychádzali pri podaní znaleckého posudku. Preto námietky odsúdeného, že nebol riadne vyšetrený a neboli zohľadnené ním tvrdené skutočnosti, nemožno považovať za novozistené skutočnosti. Zo znaleckého posudku oboch znalkyň súčasne vyplýva, že odsúdený im pri vyšetrení uvádzal i to, že mal mať otras mozgu, chodil na box, mal aj nejaké zranenie ako pri boxe. Uviedol tiež, že mal záchvatové stavy, ktoré znalkyniam aj vysvetľoval a k týmto znalkyne zaujali svoj odborný postoj v znaleckom posudku. Znalkyne sa zaoberali aj zisteniami, ktoré súviseli s požitým alkoholom odsúdeného pred skutkom, pretože odsúdený už v pôvodnom konaní uvádzal, že pili a nevedel čo robí. V závere posudku znalkyne konštatovali, že odsúdený v čase spáchania trestného činu netrpel duševnou chorobou ani poruchou, ktorá by mala negatívny vplyv na jeho rozpoznávacie alebo ovládacie schopnosti. V čase spáchania trestného činu vedel rozpoznať nebezpečnosť svojho konania pre spoločnosť a vedel svoje konanie ovládať. Pred činom požitie alkoholické nápoje mohli čiastočne negatívne ovplyvniť jeho negatívne schopnosti, avšak znalkyne konštatovali, že z hľadiska forenzného hodnotenia je to irelevantné. Odsúdený bol plne schopný chápať zmysel trestného konania, neboli u neho zistené žiadne symptómy poukazujúce na závislosť od alkoholu príp. iných návykových látok a nebol pre spoločnosť zo psychiatrického hľadiska nebezpečný. Napokon nebolo indikované ani ochranné liečenie.

Námietky odsúdeného, že jeho vyšetrenie psychiatrami v pôvodnom konaní nebolo lege artis neobstoja. Tieto mal uplatniť v rámci svojej obhajoby v pôvodnom konaní. Ako bolo už súdom I. stupňa správne poukázané, účelom konania o povolení obnovy konania nie je revízia pôvodného konania, preto nemožno vypočúvať znalkyne k priebehu vyšetrenia odsúdeného v pôvodnom konaní či vykonať ich konfrontáciu. K samotným návrhom odsúdeného na vykonanie dôkazov v konaní o povolenie obnovy konania nadriadený súd pripomína, že povinnosťou súdu nie je vykonať všetky odsúdeným navrhnuté dôkazy. Odsúdený nepredložil žiadne relevantné skutočnosti, ktoré by odôvodňovali vykonať navrhované dokazovanie, pričom mu tiež nič nebránilo v tom, aby k svojmu návrhu na povolenie obnovy konania predložil tie dôkazy, na ktoré poukazoval v podanom návrhu. Odsúdený však okrem odborného článku C. D. A. nepredložil žiadne nové skutočnosti a ani dôkazy, ktoré by neboli súdu v pôvodnom konaní známe. Len samotný odborný článok psychiatra a spochybnenie zákonnosti vykonaného dokazovania a procesných postupov súdu v pôvodnom konaní nemožno považovať za nové skutočnosti alebo nové dôkazy takého významu, aby nastali účinky predpokladané ustanovením § 394 ods. 1 Tr. por.

Z týchto dôvodov ani nadriadený súd nezistil v prejednávacom prípade žiadne dôvody pre kladné rozhodnutie o návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania, pričom sťažnostné dôvody boli len opakovaním argumentov odsúdeného prednesených pred súdom I. stupňa, ktorý sa s týmito náležitým spôsobom vysporiadal v odôvodnení napadnutého uznesenia.

K námietkam ako aj samotným návrhom na vykonanie dôkazov v konaní o povolenie obnovy konania nariadený súd poukazuje i na zásadu vigilanti bus iura scripta sunt, podľa ktorej zákony sú napísané pre bdelych, aby mohli chrániť svoje právo a uplatniť ho v čase, kedy toto právo môžu realizovať. Skutočnosti, ktoré odsúdený uvádzal vo svojom návrhu na povolenie obnovy konania mal možnosť uplatniť v rámci konania pred súdom I. stupňa resp. v odvolacom konaní, resp. mal zákonnú možnosť urobiť vyhlásenie, že je nevinný alebo neurobiť žiadne vyhlásenie a za daného stavu by bolo vykonané dokazovanie aj ohľadne výroku o vine, ktorý odsúdený v návrhu na povolenie obnovy taktiež namieta. V pôvodnom konaní v štádiu súdneho konania odsúdený mohol uplatniť svoju obhajobu práve k tým skutočnostiam, na ktoré poukazoval v návrhu na povolenie obnovy konania.

Súd I. stupňa v rámci svojich právnych úvah správne uviedol, že v konaní o návrhu na povolenie obnovy konania súd nemôže preskúmavať zákonnosť postupu v pôvodnom konaní, keďže inštitút daného mimoriadneho opravného prostriedku slúži primárne na nápravu rozhodnutí, ktoré sú nesprávne z dôvodu, že boli urobené na základe nesprávnych skutkových zistení, práve v dôsledku nezohľadnenia dôkazov a skutočností súdu skôr neznámych. S ďalšími pre vec relevantnými otázkami sa súd I. stupňa v dôvodoch napadnutého uznesenia primerane vysporiadal, preto nadriadený súd v ostatných podrobnostiach odkazuje na odôvodnenie napadnutého uznesenia, bez potreby opakovania alebo doplnenia v ňom obsiahnutej argumentácie.

Napokon ani pozornosti nadriadeného súdu neuniklo drobné pochybenie súdu I. stupňa v poučení o opravnom prostriedku v zápisnici o verejnom zasadnutí, kde je nesprávne uvedené, že podaná sťažnosť nemá odkladný účinok, čo je v rozpore s ustanovením § 402 ods. 3 Tr. por., pretože proti uzneseniu o návrhu na povolenie obnovy konania je prípustná sťažnosť, ktorá má odkladný účinok. V písomnom vyhotovení napadnutého uznesenia bolo poučenie o opravnom prostriedku i jeho odkladnom účinku správne. Bude však potrebné zo strany súdu I. stupňa do budúcnosti dbať i na tieto stranami konania vytýkané nedostatky.

Z týchto dôvodov Krajský súd v Nitre sťažnosť odsúdeného postupom podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. ako nedôvodnú zamietol.

Výrok tohoto uznesenia bol prijatý pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný
riadny opravný prostriedok.
(§ 185 ods. 2 Tr. por.)